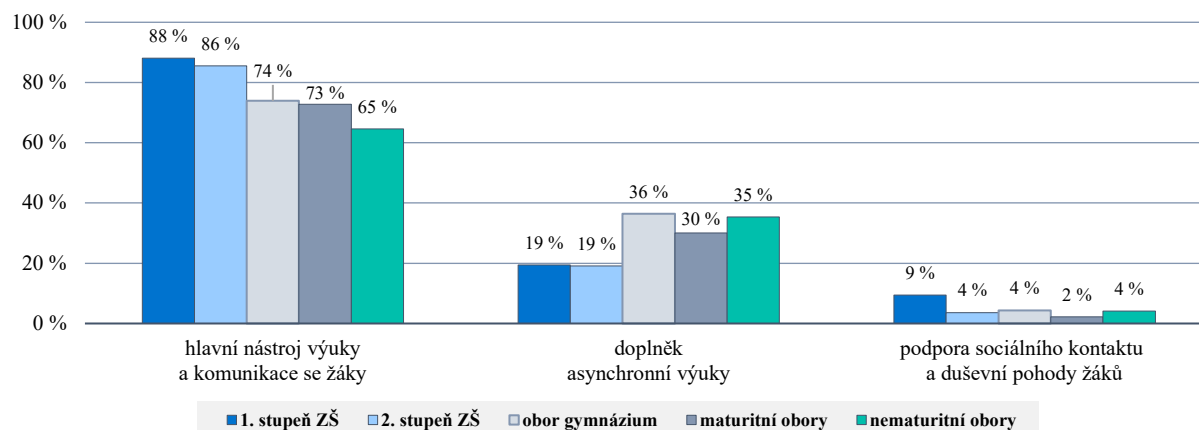


pohody žáků by měl být zastoupen alespoň v jedné čtvrtině hodin, aby distanční výuka měla charakter vyváženějšího vzdělávání. Z dlouhodobého hlediska má právě nízký podíl takto cílených hodin vliv na vyšší výskyt psychických problémů u žáků tak, jak o něm informují v posledních týdnech psychologové nebo dětské lékaři. Určitou, alespoň částečnou kompenzaci mohou být pravidelně zařazované třídnické hodiny.

GRAF 24 | Způsoby využívání videokonference v rámci synchronní výuky



Zásadní důležitost podpory komunikace a rozvoje sociálních dovedností si však někteří učitelé uvědomují a v praxi realizují.

Žáci se připojují ještě před hodinou, a to si povídáme o všem možném, i po skončení hodiny zůstáváme déle o 5 minut v kontaktu, a tím nahrazujeme osobní kontakt.

Zlepšila se komunikace žáků s učiteli, v případě, kdy něco neví, ozvou se, dokážou si říci o pomoc, často docházejí na konzultační hodiny do školy.

Podarilo se prosadit, aby žáci ztratili ostych při komunikaci ve virtuální třídě, mají rozumnou sebedůvěru se ozvat, přihlásit ve virtuální výuce, nebojí se chyb, nebojí se sdělit své pocity.

Lidský přístup, navázání sociálních kontaktů, třídnické hodiny jednou týdně (žáci sdělují, co se jim dařilo, co ne, svoje zkušenosti apod.).

Význam komunikace pro učení dobře ilustruje i následující příklad z výuky.

On-line hodiny probíhaly ve výrazně příjemnější atmosféře tam, kde učitelé s žáky komunikovali nejen o učivu, ale projevovali zájem o jejich život a názory. Tito učitelé dokázali žáky přirozeně vést k uvažování nad problémem a vlastnímu hledání jeho řešení, využívali názorné pomůcky – věci, s nimiž se žáci běžně v reálném životě setkávají. Komunikovali se žáky v průběhu celé hodiny, vyzývali je k vyjádření ne/souhlasu s tvrzením svým i ostatních a zdůvodňování vlastního názoru. Sami sebe upozadili, byli „manažery“ vzdělávacího procesu.

Podobně zásadní význam má podpora neverbální komunikace a vizuálního kontaktu. Je proto velmi negativním zjištěním, že ve velkém podílu hospitovaných on-line hodin mělo mnoho žáků vypnutou kameru. Podobně zarážející je i více než 40 % hodin na gymnáziích, kdy kameru nepoužíval učitel. Navíc je dobře patrné, že i žáci gymnázií využívají kameru při synchronní výuce nejméně často. Vizuální kontakt je pro učitele i žáky nezbytnou součástí komunikace a jeho absence výrazně zvyšuje nároky na soustředění a snižuje úroveň psychické pohody nutné pro efektivní učení.